

לא צריכים כסף

האם שיקרה הערה בעדותה הראשונה או בארבע שבאו אחריה?

אני רואה שריטה על פניך. את בחורה צעירה וחבל לי עליך. האם משהו ניסה להשפיע עליך בקשר לעדות של היום? השובע, סברין (עוזי) שראטר, הוא שועל ותיק ומנוסה. הצעירה השחרחרת והמתולתלת שעמדה על דוכן העדים בבוכה, ושרוטה לא היתה יריב ראוי לו.

עיניה של הקטינה, בת ה-17, שוטטו הלך ושוב על פני השופט טים החובע, ורק לפעמים נעצרו על פניו של משה יתום, הנאשם ברצח. משה יתום הוא החבר של שולה (שם בדוי כי היא קטינה). היא אהבת אותו, ורוצה להתחתן איתו. לכן באה לבית המישפט לספר לשופטים: הנה אבנור, משה סלגן ועקיבא אריה הגין, שבלילה מסויים בחודש אפריל הלך משה כגיל, ולכן לא יכול היה לבצע את המעשה המיוחס לו בכתב-הא-י שום.

היינו בערב אצל חברה, משה לא עובד. אנחנו לא צריכים כסף, כשאנחנו אוכלים אז זה אצל ההורים. באנו הביתה בערך בחצות, ורבנו בגלל חילוקי-דעות על המן שך החיים המשותפים שלנו. למשה היה ריח לא טוב מהפה, והוא גרם דם עם הבגדים. אני קראתי קצת, ואחרי-כך גם אני נרדמתי. בבוקר כשקמתי משה עדיין ישן לידי. השעה היתה 11:30 או 12 כאשר התעוררתי.

אז מדוע סיפרת במישטרה ש התעוררת בשעה שתיים בלילה, ולא ראית את משה לידך, ובערך בשעה שבע בבוקר קמת וראית אותו מגיע? שאל החובע.

שיקרתי במישטרה. אני שיקרתי במישטרה, הכל המצאתי מהראש שלי. הם בילבלו אותי, שיגעו אותי, אני לא מבינה בדברים כאלה, הם עשו לי פסיכולוגיה, ורציתי ללכת הביתה. חלק מהדברים שמעתי מהשוטרים שחקרו אותי. היו אולי עשרים שוטרים בחדר, את השעות שתיים ושבע סתם המצאתי מהראש שלי. זיהיתי את הגינס, את החולצה, ואת הגרביים והנעליים של משה, שנמצאו כשהו העובד, אינני יודעת איך הגיעו לשם. אולי היתה פריצה בבית שלנו באותו לילה. נגנבו הרבה דברים. מתי נגנבו? אינני יודעת, אולי בתקופה שהייתי במעצר. בלילה של המקרה לא נעלמו דברים, אולי לא היתה פריצה.

כן אני גם זיהיתי את מכונית האאודי הלבנה. כי השוטרים אמרו לי שזהו המכונית העומדת במיגרשה-החניה של המישטרה, ראיתי אותה מבעד לחלון, ולכן זהו זה אותה.

התובע מראה לעדה כי היא סיפרה על מכונית האאודי הלבנה ב-17 באפריל, בעוד שהמכונית נגדלה על-ידי המישטרה רק ב-20 לחודש. אחרי שהנאשם מסר את מקום-הימצאה.

אז זה בגלל שאני יודעת איזה רכב משה אהב. אני יודעת שהוא אוהב אאודי.

את גם יודעת איזה צבע הוא אוהב? לחץ התובע, והעדה לא השיבה.

משה, חברה לחיים של הקטינה, נאשם בכך שבלילה שבין 15 וה-16 (המשך בעמוד 62)

פירסום ראשון של פרוטוקול ועדת המישטרה

של הכנסת שגבתה עדות ממפיכ"ל המישטרה

הרצל שפיר: ראשית, הערה אחת בקשר לעיתונות. אני חושב שהעיתונות היתה מצויינת בשלור הימים הראשונים, כאשר היא התבקשה לא לפתח, למרות שהיה לה מידע.

ב חודש שעבר התקיים הי דיון הציבורי הראשון כי לקחי פרשת הטיפתו ורציי חתנו של היזר אורון יודן. מפכ"ל המישטרה, רביניצב הרצל שפיר, מלווה בשני הפנים, הר"ר יוסף בורג, ו-שני קצינים מהמטה הארצי, הופיע בפני ועדת-מישנה לי ענייני מישטרה של ועדתי הפנים של הכנסת.

את הישיבה ניהל ח"כ שלמה היזר מהמערך, וכי דיון השתתפו חברי-הכנסת משה עמאר ויהודה שאני מהמערך, רב שינסקי ו-אהוד אולמרט מהליכוד, מרי דבי וירשובסקי מש"י ובני ציון רובין ופינחס שיינמן מהמפד"ל. בדיון הצטיירה בצורה ברורה הדרך שבה נקט המפכ"ל: המישטרה

שלמה היזר: אתה מתכוון לפני פירסום העניין? הרצל שפיר: כן. לאחר מכן יש חילוקי-דעות מה היה תפקידה האמיתי של העיתונות. אני קצת

כשלעצמו, כשאתה מקבל מידע על אדם שמתכוון לעשות "מכה" רצינית בסדר-גודל של שני מיליון לירות בסביון, לאחר מכן אדם שמתאים בדיוק לקלסטרון, אחרי זה אדם, במקרה זה זונה, שמי

היתה בסדר, המיבצע הגדול ביותר בתולדותיה הצליח, חרף העובדה שהיזר נרצח. מי שאשם בכיוון - אם היה כזה - הם אותם גורמים מחוץ למישטרה, בעיקר הי עיתונות.

אך המימצא החמור ביותר העולה מפרוטוקול הי ישיבה הזו, המתפרסם כאן לראשונה, הוא המגמה של הישר בורג והמפכ"ל שפיר, להתכחש לכו ההכחחות לי הקים ועדת-חקירה ממלכית תית ובלתי-תלויה לחקירת מחירי המישטרה. בורג ו-שפיר טוענים, כי תוכני הי מישטרה הוקמו שתי ועדות, והן מספיקות לגמרי.

לחן דו"ח מלא מישיבת ועדת-מישנה, שהתקיימה ב-14 ביולי 1980:

ספרת על היותה עדה לתיכנון של הטיפה ויש עד לסיפור של ילד בן 5, בן של הזונה, אשר מראים לו את התמונה של אורון והוא אומר: "זה רוני". כל זה

המישטרה בסדר -

העיתונות אישמה

התחבר יחד. הקלסטרון היה עד כדי כך טוב שהאיש הכיר את עצמו כי מר: אני יודע שאתם מחפשים אותי, זה נכון, חיפסו אותי.

הוא הציג אליבי מאוד משונה ולקח הרבה מאוד זמן לסתור את האליבי. איני יודע אם אתם בקיאים במשמעות הדבר: לסתור אליבי של עשרה ימים. זאת עובר דתי-נמלים ללכת לבדוק איפה היה האיש ולחקור את אלה שהוא היה אצלם. זאת היתה עבודת-נמלים. עד שהיא לא נגמרה, לא ידענו שהאיש הזה איננו קשור לעניין. היום אנחנו יודעים שכנראה הוא עשה "מכה", לא כזאת רצוי גיה, והיתה לו בעיה איך לשחק עם האליבי האמיתי.

האם קיום כל האמצעים היה מקל עלינו באותו ערב? יתכן שזה היה מקל הרבה מאוד. אני רוצה שתדעו עוד דבר. אני בדקתי הרבה מאוד פעולות דומות, שנעשו במי קומות שונים, כמו אצל האמריקאים וכדו'. צריך להבין את הנקודה של ערב הביצוע. אתה חייב לצאת מתוך הנחה שאתה צריך לעשות את זה מבלי שאתה גלה. אנחנו דנים עם איש ישהקלף העיקרי להמשיך בשלב הזה, עשוי להיות הקלף שלו. דבר נוסף: לא תמיד האיש עצמו מופיע במי קום. לפעמים זה מישו אחר. לפעמים זה איש תמים. לפעמים זה ילד. לדוגמה: המקרה שניה

והתחילו לעבוד. יותר מכך, ב-15 בחודש עבד צוות של המישטרה הארצית במקביל וליד הצוות של מישטרת תל-אביב. בפעם הראשונה נה בתולדות המדינה שהופעל מחשב המישטרה על תוכנית לא-י סוף נתונים, שהשתלבה בעבודה הזאת והתחילה לתת תוצרת. לולא העבודה הזאת, היה קשה מאוד, לקראת הסוף, לדלות נתונים. אני רוצה שתדעו דבר נוסף.

ברים הנכונים, היא עשתה את זה, לעניות דעתי, ביותר מדי אמר צעים וריכוז מאמץ עודף. דבר נוסף הם האמצעים. זה לא סוד, בכמה דברים חסרה מישטרת-ישראל אמצעים, שהם אופייניים דווקא למעשי-הטיפה. היא חסרה סוג אמצעים שזה אופייני לסוג כזה של פעולה. האמצעים האלה הם אמצעים שיכולים להיות מתוחכמים. אמצעים לאיתור, לעי

חולק על הצורך מלתת לה שבר חים על התקופה הזאת. אני חושב שהיא נהגה לא בסדר. אני חושב שהיא מצצה דברים, גם מהאצבע וגם מהשטח. יש חילוקי-דעות האם הטיפול של המישטרה בעי תונות היה טוב ואני מסכים שבנקודה הזאת אנחנו צריכים ללמוד.

יכול להיות שהוא לא היה מספיק טוב, ויש לזה כל מיני ניטור כולל בעיות אישיות. להגן על המישטרה, זה לא מצא-חן בעיני העיתונאים. המישטרה על ככל זאת מודה למישטרה על ההגנה שניתנה לה.

לא הייתי אומר מישטרת-ישראל הולכה שולל, אבל מישטרת-ישראל לא ששה לתת נתונים ומידע גם כאלו היה לה. אני חושב שזה לגיטימי. בסך-הכל יש למישטרה מטרות מוטיות - לי שחרר את הנחטף ולתפוס את הי עברייני, זה בקשר לעיתונות.

בקשר לדברים שניתן ללמוד, ואיך - בהערכת המצב ובהחלטות עקרוניות, אני חושב שהמישטרה לא עשתה מישגה. מישטרת-ישראל נהגה נכון, יחד עם זה, ברובד הי ראשון, בחטיפה פרופר אמר את זה: מישטרת-ישראל לא היתה ערוי כן בראיה העקרונית ובמתודיקה איך לסלף בעצת כזאת, בבניה ארצית, שבה אתה צריך להפעיל הרבה כוחות ואמצעים. למרות שמישטרת-ישראל עשתה את הדי

העיתונות נהגה לא בסדר. אני חושב שהיא מצצה דברים - גם מהאצבע וגם מהשטח

היו עוד שני אינדיקטורים, שלו לא היה האיש נתפס בבנק, היינו עולים עליו, אם כי קצת יותר מאוחר. האחד: טביעות אצבעות; השני: עניין הקולות. גם פה היינו באלמינציה של מיספר דברים. כדי לנקות את השולחן מכל מיני דברים, כי לי הם קצת כאבו, אומר: היתה קבוצה ראשונה של חקירת שקראנו לה קבוצה א', והיו האשמות מתחת ישולחן ש-אנחנו החוקנו אותן גם אחרי ש-ידענו שאין מה לעשות איתן. אין לזה בסיס. יותר מכך, כמו יקורה בחיים, המציאות היא סיפור נפלא

קוב, הנהוגים כבר בעולם הגדול. הם עולים הרבה כסף, ולפי העי רכתי הם חסרים. יוסף בורג: יש בצה"ל? הרצל שפיר: יש בצה"ל. יש בחלק מהמקומות שהם לא צה"ל, כמו שירותי-הביטחון והמוסד. אלה לא דברים שבשמים. בקשר ללמידת העניין, כבר בי יום הששי ב-13 בחודש, עשתה מישטרת-ישראל קד"ם, קבוצת דיון מיבצעית, מיוחדת, להפקת הלקחים. את הקד"ם עשינו בשבוע הראשון, ללא קשר עם התוצאות. לקחנו את כל מפקדי המחוזות